

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **M. O.,**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Petrem Hanykem,
se sídlem Zborovská 49, Praha,

proti
žalovanému:

město Týnec nad Sázavou,
se sídlem K Náklí 404, Týnec nad Sázavou,

zastoupen advokátkou JUDr. Petrou Zadinovou,
se sídlem Londýnská 59, Praha,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Zásah žalovaného spočívající ve zveřejnění osobních údajů žalobce na webové stránce žalovaného (<https://www.X.cz>), a to konkrétně:

- a. v rámci poskytnutí informací ze dne 22. 3. 2017 jeho jména, příjmení, data narození, emailové adresy, doručovací adresy a adresy trvalého bydliště;
- b. v rámci poskytnutí informací ze dne 28. 8. 2019 jeho jména, příjmení a emailové adresy;
- c. v rámci poskytnutí informací ze dne 24. 2. 2020 jeho jména, příjmení, data narození, doručovací adresy a adresy trvalého bydliště;

d. v rámci poskytnutí informací ze dne 1. 7. 2020 jeho jména, příjmení, data narození, emailové adresy, doručovací adresy a adresy trvalého bydliště;

byl nezákonný.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou soudu dne 20. 10. 2020, podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá určení, že zásah žalovaného specifikovaný ve výroku I. rozsudku byl nezákonný.
2. Žalobce uvedl, že byl přímo zkrácen na svých právech (konkrétně na základním právu na soukromí, které je blíže specifikováno jako právo na ochranu osobních údajů), a to nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v opakovaném zveřejňování osobních údajů na oficiálních webových stránkách města Týnec nad Sázavou (<https://www.X.cz>) z důvodu neprovedené nebo nedostatečné anonymizace osobních údajů žalobce v poskytnutých informacích žalovaného na základě žádostí žalobce dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).
3. Žalobce se na žalovaného v minulosti obrátil celkem čtyřikrát se svými žádostmi o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., a to konkrétně ve dnech 2. 3. 2017, 20. 8. 2019, 19. 2. 2020 a 26. 6. 2020. Žalobci byly informace vždy poskytnuty, proto neměl potřebu sledovat zveřejnění poskytnuté informace dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. na webových stránkách žalovaného. Žalobce zcela náhodou zjistil, že při hledání specifických klíčových slov (např. „M. O.“, „M. O. nar. X“, „Komenského 507, 517 41 Kostelec nad Orlicí“, „V Osíkách 521/22, Praha“) prostřednictvím internetového vyhledávače Google (www.google.cz) jsou zjistitelné žalobcovy osobní údaje v rozsahu – jméno, příjmení, datum narození, e-mail, adresa trvalého bydliště, doručovací adresa. Veškeré tyto osobní údaje, které vyhledávač Google tzv. zaindexoval, pocházely z PDF souborů, na které bylo odkazováno žalovaným v rámci poskytnutých informací dle zákona č. 106/1999 Sb. ze stránky Poskytnuté informace v rámci oficiálního webu žalovaného (<https://www.X.cz/X>).
4. S ohledem na tuto skutečnost se žalobce obrátil na svého právního zástupce a společně zkontrolovali všechny zveřejněné poskytnuté informace k žádostem žalobce. Následně bylo zjištěno, že ve všech z nich se nacházejí osobní údaje žalobce, které jsou buď zcela neanonymizované, popř. byly anonymizované nedostatečně. Nedostatečnou anonymizací má žalobce na mysli fakt, že ačkoliv v žalovaném zveřejněných dokumentech ve formátu PDF byly osobní údaje žalobce „začerněny“, prostým označením takového začerněného textu, jeho zkopírováním do schránky počítače (CTRL+C) a vložením (CTRL+V) do jiného dokumentu se osobní údaje žalobce zobrazily, jednalo se tedy jen o jakýsi barevný překryv v souboru uvedených údajů. Žalobce upozorňuje, že z logiky věci lze takovou činnost provést a nedostatečnou anonymizaci hodnověrně zjistit pouze v elektronické podobě jednotlivých poskytnutých informacích. V případě vytištění jednotlivých PDF dokumentů do papírové podoby se v případě nedostatečné anonymizace zdají některé osobní údaje žalobce jako anonymizované.
5. S ohledem na výše uvedená zjištění se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 31. 8. 2020 obrátil na žalovaného s výzvou k ukončení nezákonného zásahu a k zaplacení satisfakce za nemajetkovou újmu. Žalovaný právnímu zástupci žalobce dne 7. 9. 2020 ve svém dopise odpověděl, že se za nezákonný zásah omlouvá a že byla provedena okamžitá náprava spočívající v odstranění veškerých osobních údajů žalobce z webových stránek města Týnec nad Sázavou, včetně odstranění jména žalobce z názvu příslušných souborů. Tímto dopisem žalovaný rovněž implicitně potvrzuje fakt, že osobní údaje žalobce byly nezákonně zveřejněny na internetových stránkách žalovaného. Následně žalobce prostřednictvím svého právního zástupce odpověděl žalovanému svým dopisem ze dne 8. 9. 2020, ve kterém žalovanému sdělil, že osobní

údaje žalobce lze stále vyhledat ve vyhledávači Google, a uvedl rovněž, že návštěvnost oficiálních stránek žalovaného v období od března 2017 do srpna 2020 byla ročně v řádech vyšších desetitisíců návštěvníků, což důsledky nezákonného zásahu pouze zhoršuje. Nadto žalobce prostřednictvím svého právního zástupce žalovanému připomněl, že i samotný vyhledávač Google archivuje obsahy jednotlivých dokumentů žalovaného, ve kterých jsou osobní údaje žalobce zcela neanonymizované. Na druhý dopis žalobce reagoval žalovaný svým dopisem ze dne 11. 9. 2020, ve kterém sděluje, že náprava odstraněním osobních údajů žalobce z oficiálních stránek žalovaného proběhla v řádu hodin po doručení výzvy ze dne 31. 8. 2020 a že žalovaný podal žádost o odstranění osobních údajů žalobce z vyhledávače Google, které bylo vyhověno.

6. Žalobce uvedl, že povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. je sice dle § 5 odst. 3 tohoto zákona povinen zveřejnit poskytnuté informace způsobem umožňujícím dálkový přístup, tato povinnost se však vztahuje striktně na poskytnutou informaci. Na základě § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. ovšem nelze zveřejňovat obsah žádosti (tím spíše nelze zveřejňovat obsah žádosti včetně osobních údajů) a rovněž nelze zveřejňovat obsah odpovědi, resp. té části, která se samotného obsahu poskytnuté informace nikterak netýká. Žalobce dodal, že ani zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v posledním účinném znění (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), ani nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), zveřejňování osobních údajů žadatele o informace neumožňují.
7. Konečně žalobce uvedl, že rovněž nevystupuje v pozici profesionála ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019, č. j. 9 As 242/2019-47, proto nemusí strpět uvádění některých svých osobních údajů (například jména) na webu žalovaného, jako by tomu bylo v případě profesionála.
8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že je pravdou, že žalobce se na žalovaného v minulosti obrátil celkem čtyřikrát se svými žádostmi o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. Na základě podaných žádostí žalovaný žalobci požadované informace poskytl. Poskytnuté informace následně žalovaný zveřejnil v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových stránkách. Dne 31. 8. 2020 v 15:42 hod. obdržel žalovaný dopis právního zástupce žalobce, kterým byl informován o nedostatečně provedené anonymizaci osobních údajů žalobce při zveřejnění informací poskytnutých podle zákona č. 106/1999 Sb. na webových stránkách žalovaného. Žalovaný byl informován právním zástupcem žalobce, že na první pohled začerněné údaje žalobce lze získat označením textu a jeho zkopírováním do schránky počítače (CTRL+C), přičemž po jejich vložení (CTRL-V) do jiného dokumentu se začerněné údaje zobrazí. Po obdržení dopisu žalovaný skutečnosti uvedené v dopise okamžitě prověřil. Žalovaný zjistil, že situace vznikla administrativním pochybením. Ihned zahájil provádění nápravy spočívající v odstranění veškerých osobních údajů žalobce dostupných z webových stránek žalovaného, včetně odstranění jména žalobce z názvu příslušných souborů. Ještě v ten samý den, tj. 31. 8. 2020 ve 23:30 hod., již byly veškeré osobní údaje žalobce z webových stránek žalovaného odstraněny. Současně žalovaný přijal opatření, aby se podobná situace nemohla v budoucnu opakovat. Dopisem ze dne 7. 9. 2020 se žalovaný žalobci za omylem vzniklou situaci omluvil. Následně žalovaný podal také žádost o odstranění osobních údajů žalobce z vyhledávače Google. Této žádosti bylo vyhověno, o čemž žalovaný informoval žalobce dopisem ze dne 11. 9. 2020.
9. V daném případě nebyly osobní údaje žalobce zveřejněny na webových stránkách žalovaného tak, že by byly viditelné kterémukoliv jejich návštěvníkovi. Osobní údaje žalobce nebyly na webových stránkách žalovaného „vystaveny“, nebyly z nich dostupné bez dalšího. Osobní údaje žalobce mohly být z webových stránek žalovaného získány pouze s využitím výše popsané operace, tedy označením začerněného textu a jeho zkopírováním do jiného dokumentu. Je nepochybné, že pro návštěvníky webových stránek, kteří (i) neměli povědomí o tom, že je možné s využitím

popsaného postupu získat údaje z anonymizované (začerněné) části textu, a (ii) neměli informaci o tom, že na webových stránkách žalovaného se nacházejí dokumenty s nedostatečně provedenou anonymizací osobních údajů, byly osobní údaje žalobce nedostupné, a nelze na ně tedy pohlížet jako na zveřejněné. Žalovaný je přesvědčen, že takových návštěvníků jeho webových stránek byla a je drtivá většina. Žalobce žádným způsobem neprokázal návštěvnost webových stránek žalovaného v období, kdy z nich mohly být jeho osobní údaje dostupné. Ani údaj o návštěvnosti webových stránek žalovaného však podle názoru žalovaného není relevantní, neboť z něj žádným způsobem neplyne, kolik návštěvníků webových stránek splňovalo výše uvedené podmínky, tedy pro kolik z nich byly osobní údaje žalobce dostupné.

10. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tím, že žalobce nevystupuje v pozici profesionála. Žalovaný má naopak za to, že žalobce je svého druhu profesionálem, a musí tak strpět možnost veřejné dostupnosti svých osobních údajů. Jak je patrné z obsahu žádostí o informace určených žalovanému, žalobce žádal o sdělení obecných informací o stavebních řízeních vedených stavebním odborem Městského úřadu Týnec nad Sázavou. O poskytnutí obdobných informací žádal žalobce např. také stavební úřad Obecního úřadu Čerčany.
11. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření potvrdil, že (a) osobní údaje žalobce skutečně nedostatečně anonymizoval a (b) že osobní údaje žalobce pocházející z nedostatečně anonymizovaných dokumentů (souborů) dostupných z webových stránek žalovaného <www.X.cz> byly přístupné i z vyhledávače Google <www.google.cz>. S ohledem na vyjádření žalovaného lze prohlásit, že skutečnosti (a) ohledně žádostí žalobce o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., (b) ohledně jejich poskytnutí, (c) jejich zveřejnění včetně rozsahu zveřejnění osobních údajů žalobce a rovněž (d) skutečnosti ohledně toho, že osobní údaje žalobce byly přístupny jak z webových stránek žalovaného, tak z vyhledávače Google, které všechny byly popsány v žalobě, jsou nesporné. Žalovaný ve svém vyjádření dokonce zašel tak daleko, že připustil, že se nejednalo o ojedinělou chybu při zpracování osobních údajů, ale o systémové pochybení spočívající v opakovaném nedostatečném anonymizování žádostí o informace a poskytnutých informací, které byly na webu žalovaného zveřejněny.
12. Žalobce výslovně sporuje tvrzení žalovaného, že osobní údaje žalobce nebyly viditelné přímo, ale pouze postupem spočívajícím v označení začerněného textu, jeho zkopírování do schránky počítače (CTRL+C) a jeho vložení do jiného dokumentu (CTRL+V), a uvádí příklady, které osobní údaje žalobce byly v konkrétních dokumentech viditelné přímo. Rovněž nesouhlasí s tím, že by jej bylo možné považovat za profesionála, a uvádí, že ani v jedné věci nevystupoval jako obecný zmocněnec třetí osoby, žádným způsobem na poskytnutých informacích neprofituje a ani jedna z poskytnutých informací nebyla použita k výdělečné činnosti. Naopak, žádosti o informace sloužily vždy a pouze k soukromým zájmům žalobce. Ani ze samotného faktu, že žalobce je s to formulovat žádost o informace v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., a využít tak svého základního lidského práva na informace, nelze dovodit, že ve vztahu k těmto žádostem vystupuje jako profesionál.
13. Při jednání před soudem dne 22. 4. 2022 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Účastníci při jednání výslovně akceptovali skutková zjištění učiněná z předložených listin a rekapitulovaná v bodě 16 rozsudku (žalovaný v tomto ohledu revidoval své písemné vyjádření k žalobě).
14. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
15. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu

orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

16. Jde-li o skutkovou stránku věci, účastníci nejsou ve sporu a jimi shodně tvrzený skutkový stav vyplývá i z předložených listin. Žalobce se na žalovaného v minulosti obrátil celkem čtyřikrát se svými žádostmi o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., a to konkrétně ve dnech 2. 3. 2017, 20. 8. 2019, 19. 2. 2020 a 26. 6. 2020. Žalobci byly informace vždy poskytnuty. Následně žalobce zjistil, že při hledání specifických klíčových slov (např. „M. O.“, „M. O. nar. X“, „X“, „V Osikách 521/22, Praha“) prostřednictvím internetového vyhledávače Google (www.google.cz) jsou zjistitelné žalobcovy osobní údaje v rozsahu – jméno, příjmení, datum narození, e-mail, adresa trvalého bydliště, doručovací adresa. Veškeré tyto osobní údaje, které vyhledávač Google tzv. zaindexoval, pocházely z PDF souborů, na které bylo odkazováno žalovaným v rámci poskytnutých informací dle zákona č. 106/1999 Sb. ze stránky Poskytnuté informace v rámci oficiálního webu žalovaného (<https://www.X.cz/X>). Následně žalobce zjistil, že ve všech předmětných dokumentech se nacházejí jeho osobní údaje, které jsou buď zcela neanonymizované, popř. byly anonymizované nedostatečně, tj. ačkoliv v žalovaném zveřejněných dokumentech ve formátu PDF byly osobní údaje žalobce „začerněny“, prostým označením takového začerněného textu, jeho zkopírováním do schránky počítače (CTRL+C) a vložením (CTRL+V) do jiného dokumentu se osobní údaje žalobce zobrazily, jednalo se tedy jen o jakýsi barevný překryv v souboru uvedených údajů (rozsah osobních údajů uvedených v dokumentech k jednotlivým žádostem byl rozdílný a odpovídá výroku I. rozsudku). Dne 31. 8. 2020 v 15:42 hod. obdržel žalovaný dopis právního zástupce žalobce, kterým byl informován o nedostatečně provedené anonymizaci osobních údajů žalobce při zveřejnění informací poskytnutých podle zákona č. 106/1999 Sb. na webových stránkách žalovaného. Žalovaný byl informován právním zástupcem žalobce, že na první pohled začerněné údaje žalobce lze získat označením textu a jeho zkopírováním do schránky počítače (CTRL+C), přičemž po jejich vložení (CTRL-V) do jiného dokumentu se začerněné údaje zobrazí. Po obdržení dopisu žalovaný skutečnosti uvedené v dopise okamžitě prověřil. Žalovaný zjistil, že situace vznikla administrativním pochybením. Ihned zahájil provádění nápravy spočívající v odstranění veškerých osobních údajů žalobce dostupných z webových stránek žalovaného, včetně odstranění žalobcova příjmení z názvu příslušných souborů. Ještě v ten samý den, tj. 31. 8. 2020 ve 23:30 hod., již byly veškeré osobní údaje žalobce z webových stránek žalovaného odstraněny. Dopisem ze dne 7. 9. 2020 se žalovaný žalobci za omyl vzniklou situaci omluvil. Následně žalovaný podal také žádost o odstranění osobních údajů žalobce z vyhledávače Google. Této žádosti bylo vyhověno, o čemž žalovaný informoval žalobce dopisem ze dne 11. 9. 2020.
17. Soud na základě uvedených zjištění dospěl k závěru, že v letech 2017-2020 žalovaný způsobil stav, kdy na veřejně přístupných internetových stránkách, které spravuje a za jejichž obsah odpovídá, uveřejnil osobní údaje žalobce, konkrétně jeho jméno a příjmení, datum narození, emailovou adresu, doručovací adresu a adresu trvalého pobytu.
18. Podle § 5 odst. 3 věty první zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.
19. Podle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů se osobním údajem rozumí jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.
20. Podle čl. 4 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se osobními údaji rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje,

síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

21. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů je správce povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích § 3 odst. 6, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.
22. Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) obecného nařízení o ochraně osobních údajů musí být osobní údaje shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely se podle čl. 89 odst. 1 nepovažuje za neslučitelné s původními účely („účelové omezení“).
23. Soud vyšel z toho, že za zveřejněné údaje je třeba považovat nejen ty, které nebyly v elektronických dokumentech vůbec znečitelněny, ale i údaje, které sice byly na první pohled nečitelné, ovšem po provedení výše popisované operace je bylo možné zobrazit. Odpůrci by sice bylo možné přisvědčit, že se ke druhé skupině údajů dokáže dostat jen menší část návštěvníků jeho webových stránek (tedy jen pokročilejší uživatelé výpočetní techniky). Podle soudu je však rozhodující, že údaje byly zveřejněny v podobě, která umožňovala alespoň některým návštěvníkům webových stránek se k těmto údajům dostat a seznámit se s nimi; naopak není významné, že nebylo v možnostech všech návštěvníků webových stránek (z důvodu jejich slabší počítačové gramotnosti) seznámit se s údaji. Je nepochybné, že ve vztahu ke každé z výše uvedených žádostí o informace byly zveřejněny (ať přímo, nebo v důsledku nedostatečné anonymizace) údaje, které ve svém souhrnu umožňovaly určit subjekt osobních údajů nebo přinejmenším subjekt osobních údajů kontaktovat (prostřednictvím emailové adresy, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2009, č. j. 9 As 34/2008-68). Lze tedy učinit dílčí závěr, že žalovaný zveřejnil na svých webových stránkách osobní údaje žalobce.
24. Soud má za to, že projednávaná věc je obdobná věci, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 6. 2017, č. j. 8 A 46/2017-27. V tomto rozsudku Městský soud v Praze uvedl: *„Jakkoliv je zřejmá existence povinnosti žalovaného jako povinného subjektu zveřejnit informaci poskytnutou na žádost, nijak se tato povinnost netýká zveřejnění osobních údajů žadatele. Naopak, ohledně jejich zveřejnění musí povinný subjekt respektovat omezení, stanovená v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, odkazující na normy zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, které však žádné zveřejnění osobních údajů žadatele o informace neumožňují. Za tohoto stavu věci musel soud dospět k závěru, že zveřejněním osobních údajů žalobce došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv, a žaloba na ochranu před takovým zásahem byla podána důvodně.“* Obdobně rozhodl i zdejší soud např. v rozsudku ze dne 16. 6. 2020, č. j. 54 A 74/2018-116.
25. Soud v projednávané věci nemohl než shodně s citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze uzavřít, že zveřejněním osobních údajů žalobce bez právního podkladu došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv. Žalovaný jednal jako orgán veřejné správy, byl tedy povinen respektovat skutečnost, že je oprávněn konat jen to, co je mu zákonem výslovně svěřeno. Ačkoliv předmětné zveřejnění žalobcových osobních údajů žalovanému zákonem svěřeno nebylo, v důsledku nedostatečně provedené anonymizace původně zveřejněného dokumentu k němu došlo.
26. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že žalovaný poté, co se o žalobcových námitkách dozvěděl, nezákonný stav odstranil a provedl řádnou anonymizaci zveřejněného dokumentu, neboť přestože učinil vše potřebné k nápravě, nemohl již změnit to, že v letech 2017-2020 byly jeho vinou žalobcovy osobní údaje zveřejněny v rozporu se zákonem (tedy zákonem o ochraně osobních údajů a počínaje dnem 25. 5. 2018 obecným nařízením o ochraně osobních údajů).
27. Žalovaný na svou obranu uváděl, že žalobce vystupuje v pozici profesionála. Tak tomu však dle názoru soudu není. V žádostech o informace nejsou uvedeny žádné údaje, z nichž by bylo možné dovozovat, že žalobce podával žádosti jako profesionál, nikoliv jako běžný občan, který se zajímá

o věci veřejné. Z dopisu žalovaného ze dne 7. 9. 2020 (ani z jiných předložených listin) nevyplývá, že by žalovaný před zveřejněním osobních údajů žalobce na svých webových stránkách zvažoval přiměřenost zásahu do jeho práv, tedy zda lze osobní údaje žalobce zveřejnit s ohledem na jeho pozici jakožto profesionála. Žalovaný se touto argumentací, uplatněnou poprvé v soudním řízení, snaží zpětně obhájit svůj postup. Snaha žalovaného „dosadit“ žalobce do role profesionála působí značně účelově, žalovaný se opírá o skutečnosti, které nastaly se značným časovým odstupem po podání žádosti a o nichž v době zveřejnění osobních údajů žalobce nemohl vědět. Z předložených materiálů sice vyplývá, že žalobce žádá o stejné informace několik povinných osob a po žalovaném žádá různé informace opakovaně, to samo o sobě z něj ještě nedělá profesionála. V projednávané věci nebylo ani tvrzeno (tím méně zjištěno), že by žalobce žádal o informace v souvislosti se svou výdělečnou činností, ani že by tak činil z jiných důvodů, pro které by jej bylo možno označit za „profesionála“ ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019, č. j. 9 As 242/2019-47. Při jednání soudu bylo zjištěno, že v případě žádosti z roku 2017 se jednalo o součást výzkumu pro diplomovou práci žalobce (tehdy studenta právnické fakulty), přičemž studenta shromažďujícího materiál pro závěrečnou práci za profesionála jistě považovat nelze. Další žádosti jsou již zjevně vztaženy k individuální věci (konkrétním pozemkům) a nic nenasvědčuje tomu, že by při jejich podávání žalobce vystupoval jako profesionál (žalobce uvedl, že se jednalo o soukromou záležitost, žalovaný k povaze těchto žádostí nic bližšího neuvedl).

28. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že popsany zásah v době rozhodování soudu již netrval, soud tak v souladu s petittem rozhodoval pouze o určení, zda zásah byl nezákonný; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
29. Soud tedy uzavřel své úvahy tak, že žalovaný na internetových stránkách zveřejnil osobní údaje žalobce ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů a čl. 4 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a že toto zveřejnění odporovalo zákonu, resp. posléze obecnému nařízení o ochraně osobních údajů, v důsledku čehož bylo přímo zasaženo do práv žalobce. Soud proto podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. určil, že provedený zásah byl nezákonný. Soud neprovedl účastníky navržené důkazy (jiné žádosti žalobce o informace, statistiky návštěvnosti webových stránek žalovaného, věstník České advokátní komory, titulní stranu diplomové práce žalobce a náhled jeho publikace), jelikož tyto důkazní návrhy nebyly pro posouzení projednávané věci zapotřebí – tyto návrhy jednak směřovaly ke skutečnostem, které mezi účastníky nebyly sporné (žalobce nezpochybňoval, kdy se stal advokátem ani autorství předmětné publikace a diplomové práce), případně směřovaly ke skutečnostem, které pro projednávanou věc nebyly podstatné (otázka návštěvnosti webu žalovaného může mít vliv na míru intenzity zásahu, nikoliv na otázku, zda k němu došlo). Další účastníky předložené listiny vztahující se k posuzovaným žádostem o informace byly stejně jako vzájemná korespondence účastníků rekapitulovány jako součást správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.
30. Podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V projednávané věci byl sice žalobce se svou žalobou úspěšný, nicméně soud dospěl k závěru, že jeho náklady řízení nebyly vynaloženy důvodně. Obdobně jako Ústavní soud v nálezu ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1374/17, vychází i zdejší soud z premisy, že „normální je nesoudit se“. Soud nijak neupírá žalobci právo obrátit se na soud (ostatně podanou žalobu věcně projednal a vyhověl jí), nicméně nemůže přehlédnout, že k vedení soudního sporu nebyl žádný rozumný důvod – žalobce se obrátil na žalovaného, upozornil jej na problém, na což žalovaný obratem reagoval a nezákonný stav v řádu dnů zcela napravil. Za této situace má soud za to, že existenci tohoto řízení (a náklady s ním spojené) zapříčinil nejen

žalovaný svým nezákonným zásahem, ale rovněž sám žalobce, který podal žalobu v situaci, kdy byl nezákonný stav po jeho upozornění již odstraněn, a k iniciování soudního řízení tak nebyl žádný důvod. Žalobce nemohl získat deklaraci nezákonnosti zásahu rozhodnutím soudu více, než mu poskytl žalovaný před podáním žaloby uznáním vlastního pochybení a omluvou, tedy morální satisfakci. Pokud se snad žalobce domáhá odčinění imateriální újmy poskytnutím přiměřeného zadostiučinění v penězích, jak lze dovozovat z obsahu korespondence, musí své nároky uplatňovat v řízení před civilními soudy. K uplatnění nároků v civilním řízení není potřebné, aby o nezákonnosti zásahu rozhodl správní soud, otázku zákonnosti si jako předběžnou otázku musí posoudit civilní soud. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že náklady žalobce na vedení soudního řízení nebyly náklady důvodně vynaloženými, a proto jejich náhradu nepřiznal. Žalovaný, který ve sporu úspěšný nebyl, pak právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu